

Posudek bakalářské práce Ivany Chochrunové Alegorie módy (případ Luisa Zikové)

Práce Ivany Chochrunové o Luise Zikové vyšla ze zájmu o specifiku dekadentního ženského pojetí psaní a problematiku stylizace a módy. Studentka si vybrala nevelké dílo talentované české spisovatelky Luisy Zikové, velmi záhy zemřelé, dnes poměrně dobře dostupné díky podrobné archivní práci Michala Topora. Studentka rozhodla pro ne zcela lehkou cestu popisu jejího díla a jejích vyprávěcích strategií: využila současných teorií, které vycházejí z Waltra Benjamina a nechala se jimi inspirovat. Již samotným názvem Alegorie módy bakalářská práce odkazuje k tomuto východisku.

Práce se dělí na dvě základní části: první část se koncentruje k vymezení dekadence, dekadentního subjektu a jeho transitorní estetiky. V druhé části se soustředí na dílo samotné Luisy Zikové. Samotný výklad dekadence v práci se vyhýbá jednoduchým kvalifikacím a sleduje hlavně linie, které zformovaly její živost a dynamiku. V tomto studentce dobře slouží sekundární literatura: studie Petra Málka, Roberta Pynsenta, Luboše Merhauta a dalších. V práci s nimi studentka osvědčila citlivost a schopnost tyto závažné sekundární prameny kriticky využít, aniž by z nich pouze abstrahovala schémata, jež by mechanicky aplikovala na dílo Luisy Zikové. Jednou ze základních linií, kterou Ivana Chochrunová sledovala, je fenomén dandysmu a flanérství. Dandy a flanér studentku nezajímaly jako model celkové stylizace jednotlivce, ale jako strategie psaní a tvorby. Zároveň se studentka celkem s úspěchem vyhnula jednoduchému přenášení této „mužské“ (ve smyslu genderovém) strategie do tvorby „žen“ při vědomí, že právě tyto kategorie se v dynamice dekadence různě proměňují a nově ustavují. Je tak chvályhodné, že pro prohloubení svého pochopení a výkladu této problematiky se autorka obrátila ke konceptu Jeanet Wolf a její studii Neviditelná flaneuse.

S tímto solidním teoretickým zázemím přistoupila k interpretacím nevelkého díla Luisy Zikové, vydaného i nevydaného, a v něm přesvědčivě ukázala, jaké tyty stylizací v textech lze pozorovat a jak je vytvářeno „ženské“ autorské já z dobových genderových subversivních pozic a opozic.

Ivana Chochrunová pracovala na své práci velmi samostatně a je zřejmé, že ji téma bylo blízké.

Formálně je práce solidní kromě několika drobných chyb a také opomenutí (v bibliografické části), kterých si vědoma a jistě vznikly pod časovým tlakem.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku výborně až velmi dobře podle průběhu obhajoby.

Libuše Heczková 29. 8. 2016